

Sygn. akt I Ca 238/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Barbara Bojakowska

Sędziowie SSO Antoni Smus

SSO Joanna Składowska

Protokolant sekretarz sądowy Elwira Kosieniak

po rozpoznaniu w dniu 20 sierpnia 2014 r. w Sieradzu

na rozprawie sprawy

z powództwa J. K.

przeciwko W. R.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Sieradzu

z dnia 7 lutego 2014 r. sygn. akt I C 449/13

oddala apelację.

Sygn. akt I Ca 238/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 7 lutego 2014 roku Sąd Rejonowy w Sieradzu oddalił powództwo w sprawie J. K. przeciwko W. R. o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności.

Sąd Rejonowy oparł swoje rozstrzygnięcie na następujących ustaleniach faktycznych, które Sąd Okręgowy podzielił w całości i przyjął jako własne:

Wyrokiem z dnia 31 stycznia 2002 roku Sąd Rejonowy w Sieradzu Wydział Gospodarczy po rozpoznaniu wniesionego sprzeciwu - zasądził od J. K. (...) w W. na rzecz M. R. Przedsiębiorstwo (...) w W. kwotę 18.300,00 zł tytułem nieuiszczonych należności czynszowych za najem lokalu i znajdujących się w nim urządzeń poligraficznych. Powyższe orzeczenie stało się prawomocne.

Postanowieniem z dnia 12 listopada 2002 r., wydanym w toku sprawy egzekucyjnej KM 977/01, Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Sieradzu przyznał na własność wierzycielce M. R. niesprzedane na drugiej licytacji

ruchomości w postaci: drukarki maszyny offsetowej (...) 314, drukarki maszyny offsetowej (...) 313, zszywarki drutem, gilotyny do papieru, naświetlarki (...) oraz podnośnika. Powyższe orzeczenie nie zostało zaskarżone.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 27 marca 2002 r. w sprawie

II K 670/01 J. K. został uznany winnym tego, że w lutym i w marcu 2001 r. w W., powiatu (...), województwa (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził W. R. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pobrania od niego kwoty 40.000,00 zł na zakup maszyn poligraficznych w postaci krajarki A. Maksima MS 80, maszyny offsetowej (...) i zszywarki drutem ZD 1-64 okazując w/wym. podrobioną fakturę VAT nr (...) z dnia 9 marca 2001 r. stwierdzającą fakt nabycia przedmiotowych maszyn od Agencji (...) w T., podczas gdy transakcja taka nie miała miejsca, a maszyny stanowiły własność T. S., działając tym samym na szkodę T. R. i K. D., tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk oraz tego, że w lutym 2001 r. w W., powiatu (...), województwa (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził T. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci maszyn poligraficznych, tj. zszywarki drutem ZD 1-04, maszyny offsetowej „R. 313”, grafopresu i wózka paletowego oraz gilotyny „A. Maxima MS80” w ten sposób, że wbrew zawartej umowie dotyczącej zapłaty za wskazane urządzenia, nie wywiązał się z ustalonych terminów płatności do dnia 10. 09. 2001 r. narażając pokrzywdzonego na straty w wysokości 40.000.00 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk.

Sąd, skazując powoda za obydwa czyny, nałożył na niego m.in. obowiązek naprawienia szkody poprzez zwrot - w okresie 6 miesięcy od uprawomocnienia się wyroku - przekazanej mu przez W. R. kwoty pieniędzy na zakup maszyn w wysokości 40.000,00 zł. Powyższe orzeczenie uprawomocniło się w dniu 3 kwietnia 2002 roku.

Postanowieniem z dnia 21 grudnia 2011 r. Sąd Rejonowy w Sieradzu II Wydział Kamy nadał klauzulę wykonalności w zakresie pkt 4 prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 27 marca 2002 r. wydanego w sprawie o sygn.

akt II K 670/01.

W dniu 19 stycznia 2012 r. W. R. złożył u Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Sieradzu wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko dłużnikowi J. K. załączając tytuł wykonawczy - wyrok wydany przez Sąd Rejonowy w S. II Wydział Karny w dniu 27 marca 2002 r. w sprawie II K 670/01 zaopatrzonej w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 22 grudnia 2011 r. Na podstawie wyżej wymienionego tytułu wykonawczego Komornik Sądowy wszczął egzekucję, przesyłając dłużnikowi J. K. zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z zawartą w nim informacją o orzeczeniu stanowiącym podstawę tego wszczęcia.

Powód nie wykonał do chwili obecnej nałożonego na niego obowiązku naprawienia szkody.

Sąd Rejonowy wskazał, że podstawę rozstrzygnięcia niniejszego sporu stanowił przepis art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. i w związku z tym uznał, że przywołane przez powoda przyznanie na własność wierzycielowi niesprzedanych na drugiej licytacji ruchomości (maszyn poligraficznych), miało miejsce w ramach innego postępowania egzekucyjnego, toczącego się przeciwko J. K. z wniosku innego wierzyciela - M. R. (sygn. KM 977/01). Tym samym Sąd Rejonowy uznał, że nałożony na powoda wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu II Wydziału Karnego obowiązek naprawienia szkody został uregulowany, skoro przejęcie ruchomości na własność nastąpiło na rzecz innego podmiotu niż pozwany (na rzecz M. R.) i w związku z innym tytułem egzekucyjnym

Mając na uwadze treść art. 125 § 1 k.c. oraz art. 124 § 2 k.c., Sąd Rejonowy ocenił także, że podstawą uwzględnienia powództwa nie mógł być również podnoszony przez powoda zarzut przedawnienia roszczenia.

Z powyższym wyrokiem nie zgodził się powód, który we wniesionej apelacji podniósł zarzut braku wnikliwego rozpatrzenia przez Sąd Rejonowy struktury własnościowej maszyn poligraficznych, a co za tym idzie nie mógł podjąć właściwej decyzji, czy roszczenie zostało spełnione i w jaki sposób. Zdaniem skarżącego Sąd nie uwzględnił powiązań

między pozwanym W. R., będącym jednocześnie pełnomocnikiem firmy (...), a firmą (...) będącą własnością jego żony M. R..

W konkluzji apelujący wniósł o zmianę wyroku i uwzględnienie powództwa w całości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna i nie zasługuje na uwzględnienie. Na wstępnie należy zaznaczyć, że Sąd Okręgowy w całości podziela ustalenia Sądu Rejonowego i przyjmuje je za własne, nie widząc potrzeby ich powtarzania. Należy natomiast przypomnieć treść przepisu, który mogłaby stanowić podstawę ewentualnego roszczenia powoda.

Zgodnie z art. 840 § 1 pkt 2) k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Należy podkreślić, że z chwilą uprawomocnienia się wyroku dochodzi do prekluzji materiału faktycznego sprawy, w której został on wydany. Oznacza to, że jeżeli określone okoliczności i oparte na nich zarzuty lub wypływające z nich wnioski istniały i dały się sformułować w chwili zamknięcia rozprawy, lecz strona skutecznie ich nie podniosła lub nie przytoczyła, w związku z czym nie zostały spożytkowane przez sąd przy wydawaniu wyroku, podlegają prekluzji, czyli wykluczającemu działaniu prawomocności. W konsekwencji oparcie powództwa przeciwegzekucyjnego na zarzucie spełnienia świadczenia (art. 840

§ 1 pkt 2 k.p.c.) jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy zarzut ten - ze względu na ustanowiony ustawą zakaz - nie mógł być rozpoznany w sprawie, w której wydano tytuł egzekucyjny (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2012 r., III CZP 16/12, Lex nr 1227607).

Mając na uwadze powyższe rozważania, należy zaznaczyć, że podniesione w apelacji zarzuty, dotyczące niedokładnego rozpatrzenia przez Sąd I instancji struktury własnościowej maszyn poligraficznych nie mogą odnieść skutku. Trzeba podkreślić, że zagadnienie własności tychże urządzeń było zgłoszone przez skarżącego w postępowaniu II K 670/01, zakończonym nałożeniem na niego kwestionowanego obowiązku naprawienia szkody (pismo z dnia 13 lutego 2002 roku - odpowiedź na akt oskarżenia – k. 94 w aktach sprawy

II K 670/01). Apelujący już wówczas poddał pod rozagę Sądu problem, czy własność maszyn poligraficznych przysługuje pozwanemu w niniejszej sprawie W. R., czy też T. S.. W tym stanie rzeczy powoływanie się w niniejszym postępowaniu na przejęcie na własność przez W. R. wspomnianych urządzeń jest podważaniem okoliczności faktycznych będących już przedmiotem rozważań Sądu w prawomocnie zakończonej sprawie II K 670/01.

W zakresie podnoszonego przez skarżącego spełnienia roszczenia poprzez przejęcie spornych urządzeń na własność przez M. R. na mocy postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Sieradzu wydanym w toku sprawy egzekucyjnej KM 977/01 w dniu 12 listopada 2002 r., a zatem po powstaniu przedmiotowego tytułu egzekucyjnego, wskazać trzeba, że Sąd Okręgowy podzielił stanowisko Sądu a quo. Nie można było stwierdzić, iż nałożony na powoda wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu II Wydział Karny obowiązek naprawienia szkody został uregulowany, skoro przejęcie ruchomości na własność nastąpiło na rzecz innego podmiotu niż pozwany (na rzecz M. R.) i w związku z innym tytułem egzekucyjnym (wyrok wydany przez Sąd Rejonowy w Sieradzu Sąd Gospodarczy w sprawie V GC 345/01).

Wobec tego należy stwierdzić, że Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił żądanie powoda w kontekście przesłanek z art. 840 § 1 pkt 2) k.p.c. i zasadnie oddalił powództwo.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy oddalił apelację powoda na podstawie

art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.